

O verificare utilă

La 24 de ore după jocul cu F. C. Sochaux, am considerat utilă o convorbire cu antrenorul Ilie Oană pe probleme ridicate de acest meci de verificare, convorbire pe care o redăm mai jos.

— Înainte de altele — a început Oană — aș vrea să remarc valoarea adversarului întâlnit. F. C. Sochaux ne-a pus multe probleme.

— Cum considerați evoluția — în ansamblu — a selecționabililor noștri?

— Toți componenții lotului au dat satisfacție în jocurile de campionat, dar, spre regretul nostru, nu și în acest meci de verificare. Eforturile pe care le-au depus la club plus o serie de „urme” (contuzii — Dridea I, Iancu, Nunweiler VI) s-au văzut în meciul cu Sochaux.

— Nu credeți că, alături de toate aceste cauze obiective, a stat și una subiectivă: un anumit dezinteres față de joc, poate că o superficialitate?

— De loc. Jocul a fost luat în serios, dar, după cum îmi mărturiseau la pauza băieții nu se putea „scote” mai mult.

— Care au fost după părerea dv. principalele neajunsuri în evoluția selecționatei?

— În primul rând s-a greșit în ceea ce privește organizarea jocului la mijlocul terenului. Noi am dat indicația să se inițieze, de aci, acțiuni pe aripi, pen-

tru învățarea apărării adversarului. A ceasta, ținând seama de felul cum juca F. C. Sochaux și cum speram că vor juca elvețienii. S-a jucat însă invers.

Deci, în concluzie, probleme ne-au ridicat organizarea jocului și deficiențele privind capacitatea fizică a jucătorilor. Timpul care ne-a rămas la dispoziție îl vom folosi tocmai pentru remedierea acestor lipsuri. Vreau să vă spun că am mai chemat în lot pe Frătăuță și Năstăsescu (ambii aflați pe lista participanților la jocul cu Elveția, trimisă în 22 octombrie a.e. la UEFA).

— Cum vedeți „problema Hălăngeanu”?

— Pe Hălăngeanu l-am reintrodus în echipă (în lot se afla), forțat de accidentarea lui Nunweiler III. Hălăngeanu este restabilit complet din punctul de vedere al accidentului, dar mai are minusuri în ce privește forma. Sperăm să ameliorăm și acest lucru până miercuri.

— Un cuvânt înainte despre meciul cu Elveția.

— Foarte greu. Elveția nu trebuie judecată doar prin rezultatele obținute la C. M. de la Londra (seria a fost foarte grea). Diferența minimă cu care a pierdut la Bruxelles (0-1) în fața Belgiei, e grăitoare.

(Convorbire consemnată de VALENTIN PAUNESCU)

Prima echipă românească în turul III al unei competiții europene

(Urmare din pag. 1)

turnată, spre uimirea și entuziasmul celor care se aflau în tribunele stadionului din Pitești sau urmăreau la radio pasionanți cursă de urmărire pe care Dinamo o ducea pentru a reface terenul pierdut. Cine și-ar fi putut închipui, în acele momente apăsătoare din timpul pauzei, când totul părea pierdut, că fotbalistii noștri vor găsi resursele necesare pentru a smulge adversarului calificarea pe care acesta o avea de-acum în buzunar?

Au urmat însă 10 minute, dintre acelea care nu se uită ușor, 10 minute în care VOINȚA, AMBICIJA, DĂRUIREA DE SINE au înălțat toate obstacolele. Dinamoviștii au aruncat în luptă toate resursele lor fizice și morale, au luat partida pe cont propriu, făcându-și adversarul pur și simplu „groggy”. Și golurile n-au întârziat să vină. 2-1 în min. 49... 3-1 în min. 55... 4-1 în min. 59.

Un gol mai frumos decât celălalt, prin varietatea acțiunilor care le-au precedat, prin impetuoșitatea cu care au fost realizate. La golul al doilea, de pildă, Dobrin s-a înălțat cu un cap peste buchețul de jucători din fața sa, plasând balonul sus la colț, la „păianjen”, acolo unde chiar intervențiile celor mai mari portari s-au dovedit deseori inutile.

4-1 în 10 minute și totuși... învinși în momentul acela, pentru că la această situație golul francezilor, marcat în deplasare, cîntărea mai greu. Decisiv. Aspră lege, dar lege, cum spune un dicton latin.

Piteștenii mai aveau nevoie, deci, de un gol. Un singur gol care era însă mai greu de realizat decât ce-

lelalte patru, fiindcă francezii a-părau acum cu strășnicie pușcul, dar prețiosul avantaj care le mai rămăsese. Și minutele au început să se scurgă, încet, pentru oaspeși, dar teribil de repede pentru dinamoviști. Fiecare minge trimisă „acasă”, fiecare „aut”, fiecare repunere în joc întârziată — „arme tactice” specifice echipelor care apără un rezultat — puneau la grea încercare nervii jucătorilor români și ai spectatorilor.

Și iată minutul 90 — ultimul.

Se mai putea întâmpla o „minune”? De ce nu? Niciodată, în nici un moment, nu trebuie să pierzi speranța de a câștiga o bătălie. Și piteștenii n-au pierdut-o. Au luptat ca și până atunci și eforturile lor exemplare au fost răsplătite: la ora actuală, o echipă românească, Dinamo Pitești, a deschis porțile celui de al treilea tur al „Cupei orașelor țiguri”, alăturându-se unor renumite echipe europene care își dispută fazele finale ale acestei competiții.

Rîndurile de față, completare la cronică de ieri, ies poate din făgașul obișnuitului comentariu sportiv. Dar performanța echipei Dinamo Pitești, condițiile dramatice în care ea a fost obținută, constituie o invitație la entuziasm, se cere subliniată cu toată căldura.

Încă o dată: BRAVO, DINAMO PITEȘTI!

Și încă ceva: victoria splendidă de miercuri trebuie sărbătorită, bucuria e de o mie de ori legitimă. Dar, să nu uităm că „situa” e tot mai deasă, că echipe tot mai puternice rămân în competiție. Deci, MUNCĂ, MAI MULȚĂ ȘI DE TOT MAI BUNĂ CALITATE, DINAMO PITEȘTI!

BAZIL MARIAN:

„Un fotbal modern”

„Echipa pe care o pregătesc împreună cu Angelo Niculescu pentru viitoarele meciuri internaționale (la 16 noiembrie cu R.F.G. la București) a înfățișat miercuri un adversar — e drept mai puțin redutabil de cit ne așteptam — care, abia în repriza a doua, a reușit să ne opună o rezistență la valoarea ultimelor rezultate obținute în campionatul Iugoslaviei. Noi, antrenorii, apreciem că meciul a constituit totuși o bună verificare pentru „olimpicii” noștri, ne-a dat posibilitatea să constatăm potențialul jucătorilor de care dispunem la această oră. Echipa noastră — după cum s-a văzut — a abordat jocul cu toată seriozitatea, a practicat un fotbal pe linia unei concepții moderne, cu accent pe jocul ofensiv. Multe combinații spectaculoase s-au terminat cu goluri care au multumit publicul și, bineînțeles, și pe noi, antrenorii. Remarc în ordine pe cei mai buni: Dumitru II, Frătăuță, Năstăsescu, Năstăsescu, Boc, Florea și Deleanu”

CORNEL DRĂGUȘIN:

„Sarcina echipei noastre de tineret a fost cit se poate de grea”

„Miercuri, la Pitești, tinerii noștri fotbalisti au înfățișat o echipă foarte bine pregătită. Adversara noastră a fost de fapt echipa „olimpicilor”, Bulgariel, care se pregătește de mult timp în comun. Fără îndoială, sarcina formației noastre a fost cit se poate de grea, mai ales că n-am putut beneficia de aportul unor jucători care fac parte din lotul nostru largit. În plus, unii jucători folosiți — Dincă și Dinu — s-au resimțit de pe urma eforturilor depuse în meciurile de duminică. Lucru explicabil, după părerea mea, pentru vîrsta lor — 18 ani. Oricum, lipsurile semnalate în acest joc (o slabă finalizare, repiere greoaie, plasament defectuos al fundasiilor) vor constitui obiectul viitoarelor noastre pregătiri”.

Exact la „păianjen”! Mingea reluată cu capul de Dobrin — la cornerul executat de David — s-a oprit acolo unde intervenția portarului este inutilă. Foto: St. Ciolos

„Valoarea nu așteaptă numărul anilor!”

Multă bucurie ne-a adus victoria raportată duminică de reprezentativa noastră de juniori în fața celei a R.D. Germane. Bucuria este cu atât mai mare, cu cît victoria a fost obținută în urma unui joc de bună calitate (mai cu seamă în repriza secundă) reușit de cea mai tânără echipă românească de juniori (media de vîrstă trece doar cu câteva luni peste 17 ani), ceea ce amintește de faimosul dicton „valoarea nu așteaptă numărul anilor”. Sau, întorcîndu-l nițel și aplicîndu-l la echipa de juniori, vîrsta nu este întotdeauna garanția valorii.

Lundă ca etalon evoluția echipei în meciurile din Bulgaria și mai ales din jocul susținut la 16 octombrie la Suceava, se poate spune pe scurt că formația pregătită de antrenorii Gh. Ola și Gh. Dumitrescu și-a arătat adevărata valoare de-abia acum. De ce așa de tîrziu? Pentru că, nu trebuie uitat, este vorba de o echipă ce abia acum se formează, cu un scop bine definit: o comportare cit mai bună la viitoarea ediție a turneului UEFA, turneu de la care juniorii noștri au lipsit anul acesta. Ca urmare, sînt inerente căutările, tatonările (din echipa — standard folosită în Bulgaria, la Rm. Vilcea s-au aliniat doar 6 jucători: Dumbreanu, N. Ionescu, Cojocaru, Etem, Marica și Bilboacă), încercarea jucătorilor pe diferite posturi, pînă cînd este găsit cel mai potrivit temperamentului și calităților respectivului (două exemple: Crețu a venit în lot ca extremă dreapta, dar randament n-a dat decît ca mijlocas; locul lui pe extremă l-a luat Marica, de

„meserie” înaintea central stînga etc.).

Așa sînd lucrurile, după părerea noastră, alcătuirea de la care să se pornescă pentru viitoarele confruntări internaționale, cum sînt cele două meciuri de la începutul lui decembrie, din Turcia, trebuie să fie cea de la Rm. Vilcea. În poartă, cu toate că a primit un gol parabil, Dumbreanu ni s-a părut mai decis în intervenții decît Moldovan; linia de fund a știut să-i facă de multe ori inofensivi pe atacanții germani și, în plus, jucătorii acestui compartiment s-au completat ori de cite ori a fost nevoie: Etem și Profir (ultimul s-a relevat în mod deosebit în acest joc) alcătuiesc o linie de mijloc omogenă. Amîndoi au și certe calități de trăgători la poartă. Dar, atenție la Etem, care spre sfîrșitul jocului nu prea s-a mai văzut. Din atac, Bilboacă și Manea au fost cei mai activi. Marica „navîgînd” multă vreme fără busolă. De altfel, el n-a ieșit la... mal decît în ultimele 20 de minute, cînd a și marcat golurile victoriei.

O constatare generală care a ieșit în evidență nu numai la Rm. Vilcea, ci și la Suceava: după ce se simt la adăpostul a două goluri (sau chiar al unui singur), juniorii noștri își permit o relaxare. În felul acesta dispăre arma lor principală, viteza în joc, diaduse adversarului posibilitatea să preia inițiativa. Din această cauză polonezii au egalat la Suceava, iar la Rm. Vilcea, după ce au fost conduși cu 2-1, fotbalistii din R.D. Germană au putut ieși mai mult la joc.

MIRCEA TUDORAN

DE PE FOILE DE ARBITRAJ, CU ȘI FĂRĂ COMENTARII

● I. RITTER (Progresul — Petrolul): „Tușierul S. Birăescu — Timișoara m-a ajutat foarte bine. T. Cruceanu — Arad mai slab, în special la pozițiile de ofsaid”.

Iată una din cauzele arbitrajului sub nivelul obișnuit al lui I. Ritter. Tușierul T. Cruceanu, în loc să-l ajute, l-a încurcat de multe ori pe conducătorul jocului.

● N. MIHĂILESCU (Farul — Politehnica Timișoara): „Joc de bună factură tehnică. La realitatea acestui spectacol frumos o contribuție esențială au adus-o tinerii. Păcat, însă, că acest aspect pozitiv a fost umbrat de atitudinea unora dintre ei, care au protestat cînd am acordat penalți în favoarea Farului. Pentru calmarea spiritelor a fost necesară intervenția antrenorului Reuter. Îl felicit pentru ajutorul pe care mi l-a dat”.

Fără comentarii...

● GH. LIMONA (A.S. Cugir — Clujeana): „Am remarcat intervențiile excepționale ale portarului Nagel (Clujeana), care a fost aplaudat la „scenă des-bisă” de spectatori. La o fază cînd nimeni nu se mai aștepta ca mingea să fie salvată, printr-un reflex extraordinar el a trimis balonul în corner. Primul care l-a aplaudat și felicitat a fost Remus Lavăr (A.S. Cugir). Cred că Nagel (n.n. născut în anul 1946) poate fi încercat în lotul de tineret sau cel olimpic”.

Propunerea merită să fie luată în considerație...

● GR. BIRSAN (Locomotiva Iași — Minobrad Vatra Dornei): „Felicit pe antrenorii celor două echipe pentru model sportiv în care jucătorii și-au apărut șansele. Organizarea a lăsat însă de dorit. În timpul meciului a avut loc un concurs de atletism, care ne-a împiedicat să ne concentrăm asupra jocului, atît pe mine cît și pe fotbalisti”.

Interesantă inovație: două competiții, în același timp, pe același teren! Atletism, da! Dar în pauză.

POMPIIU VINTILA

P.S.

Din raportul observatorului federal PETRE OLARU la meciul Ancora Galați — Petrolul Moinești: „Terenul de joc este necorespunzător din toate punctele de vedere. Deoarece lipsesc amenajările necesare, spectatorii părăsind la vestiarele arbitrilor și ale jucătorilor. Propun ca pentru returul campionatului să nu se mai aprobe disputarea meciurilor pe acest teren”.

Ziarul nostru a mai scris despre condițiile improprii în care se dispută meciurile de categoria C la Galați. Zadarnic. Organele competente din acest oraș nu au luat încă nici o măsură. Așteptăm cu-vîntul Comisiei de competiții a F.R. Fotbal...

— p. v. —

PRONO 21x21²
X² 1X2 SPORT

Deși amatorii de fotbal sînt lipsiți în această săptămînă de meciurile echipelor din categoria A, totuși programul concursului Pronosport nr. 44 de duminică 30 octombrie 1966, este interesant, cuprinzînd nouă meciuri din cadrul categoriei B a țării noastre și patru întâlniri din campionatul italian, seria B.

Publicăm din nou programul acestui concurs:

I Progresul Brăila — Știința București, II Oțelul Galați — Metrom Brașov, III Chimia Suceava — Siderurgistul Galați, IV Ceahlăul Piatra Neamț — Dinamo Bacău, V Clujeana — Industria sîrmei Cimpia Turzii, VI Unirea Dej — Minerul Baia Mare, VII Minerul Lupeni — C.S.M. Reșița, VIII Vagonul Arad — A.S.A. Tg. Mureș, IX Gaz metan

Medias — C.F.R. Arad, X Messina — Alessandria, XI Palermo — Pisa, XII Savona — Padova, XIII Livorno — Catanzaro.

Subliniem că la acest concurs se atribuie în cadrul premiului excepțional — pentru prima oară un „FIAT 1500”.

Nu vă rămine decît să vă completați buletinele și să le depuneți din vreme.

● Tragerea Loto de azi va avea loc la București în sala din Str. Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18.

Rubrică redactată de Administrația de Stat Loto-Prognosport.

PRONO 21x21²
X² 1X2 SPORT